

VLAAMSE GEMEENSCHAPSCOMMISSIE
DE RAAD

ZITTING 2020-2021

29 JUNI 2021

INVESTERINGSPLAN 2021-2025

SAMENVATTEND VERSLAG

namens de Commissie voor Algemene Zaken, Financiën & Begroting en Stedelijk beleid
uitgebracht door mevrouw Els ROCHETTE en de heer Mathias VANDEN BORRE

Hebben aan de werkzaamheden deelgenomen:

Vaste leden: de heer Guy Vanhengel, voorzitter, de heer Mathias Vanden Borre, de heer Arnaud Verstraete

Plaatsvervangers: mevrouw Els Rochette

Ander lid: de heer Jan Busselen, mevrouw Cieltje Van Achter

Dames en Heren,

De Commissie voor Algemene Zaken, Financiën & Begroting en Stedelijk beleid besprak tijdens haar vergadering van 29 juni 2021 het Collegebesluit nr. 2021-0635 van 9 juni 2021, houdende goedkeuring van het Investeringsplan 2021-2025 - Stuk 785 (2020-2021) Nr.1.

Het voorzitterschap wordt waargenomen door de heer Guy Vanhengel. Voorzitter Fouad Ahidar en ondervoorzitter Soetkin Hoessen zijn beide verontschuldigd.

Mevrouw Els Rochette en de heer Mathias Vanden Borre worden aangeduid als verslaggever.

1. Toelichting bij het Collegebesluit nr. 2021-0635 van 9 juni 2021, houdende goedkeuring van het Investeringsplan 2021-2025 door het College

Collegevoorzitter **Elke Van den Brandt** legt uit dat het College in het Bestuursakkoord 'Brussel is wat we delen' 2019-2024 al de grote lijnen van het beleid uittekende, ook op het gebied van investeringen. De kernbegrippen in het bestuursakkoord zijn kwaliteit, capaciteit, toegankelijkheid, multifunctionaliteit en duurzaamheid. Het College heeft die krachtlijnen verder uitgewerkt in het Strategisch meerjarenplan 2021-2025 van de VGC.

Het investeringsplan 2021-2025, dat over dezelfde periode loopt, is voor het College een belangrijk onderdeel van het Strategisch meerjarenplan. Het zet de beleidsacties in het meerjarenplan om in concrete investeringslijnen en -projecten. De doelstellingenboom van het Strategisch meerjarenplan 2021-2025 is het inhoudelijke kader waaraan het investeringsplan 2021-2025 wordt opgehangen. In het investeringsplan 2021-2025 vermeldt het College daarom telkens aan welke acties van het Strategisch meerjarenplan de investeringsprojecten zijn gekoppeld. In 2022 zal het College het investeringsplan ook opnemen in de beleids- en beheerscyclus die het College aan het opstarten is.

Net als het Strategisch meerjarenplan wordt het investeringsplan 2021-2025 een dynamisch plan dat de VGC elk jaar kan bijsturen en verfijnen. Het is een werkinstrument dat jaarlijks zal worden geactualiseerd, samen met de jaarlijkse aanpassingen van het meerjarenplan en de daarin geïntegreerde budgetcyclus.

De collegevoorzitter benadrukt dat het College dit investeringsplan niet voor zichzelf schrijft. Het is een investeringsplan voor de Brusselaars. De samenstelling van de Brusselse bevolking blijft erg uniek. Volgens het Planbureau zou de Brusselse bevolking ook de komende jaren nog blijven aangroeien. De Brusselse bevolking is relatief jong en heeft een heel diverse en internationale achtergrond. Heel wat Brusselaars groeien op en leven in precaire omstandigheden. De keuzes die het College maakt, zijn gericht op de Brusselaars en houden rekening met die realiteit. Het College kiest daarom voor kwaliteitsvolle en toegankelijke gemeenschapsinfrastructuur voor alle Brusselaars: crèches, scholen, ontmoetingsruimten, gemeenschapscentra, lokale dienstencentra, ruimten voor sport, spel, kunst en cultuurbeleving.

Het College wil zowel de capaciteit van die gemeenschapsinfrastructuur waarborgen en uitbreiden, als investeringen doen voor de inrichting, uitrusting en functionele verbetering ervan. Het College kiest voor VGC-voorzieningen die in de Brusselse omgeving ingebed zijn, die hun wortels in de stad hebben. Daarom bouwt het College voorzieningen die nabij en

toegankelijk zijn, die openstaan voor de buurt en voor verenigingen. Daarom kiest het College heel bewust voor buurtgerichte zorg en wil het binnen- en buitenruimten delen en openstellen.

Het is een indrukwekkend investeringsplan geworden met in totaal maar liefst 217 miljoen euro aan investeringen, verspreid over de VGC algemeen, de beleidsdomeinen Onderwijs en Vorming, Welzijn, Gezondheid en Gezin; en Cultuur, Jeugd en Sport. Van de totale investeringen gaan er afgerond 53 miljoen euro naar eigen investeringen en 165 miljoen euro naar investeringssubsidies aan derden.

Collegelid Sven Gatz wijst op het grote bedrag van ruim 115 miljoen euro dat in de komende maanden in de onderwijsinfrastructuur van derden wordt gepompt. Dit gaat uiteraard gepaard met de stijgende demografische druk, waardoor er nood is aan voldoende plaatsen in de basis- en secundaire scholen.

Zoals steeds wordt gewerkt met vastgelegde bedragen en met principeakkoorden omdat de timing nog kan verschuiven. Van dit bedrag gaat 10 miljoen euro naar het deeltijds kunstonderwijs. Samen met Vlaanderen en de inrichtende machten kunnen daar de meest prangende dossiers nu eindelijk worden aangepakt. Daarnaast lopen er ook grotere PPS-projecten aan Pacheco – een school voor ruim 400 kinderen – en een grotere campus bij Anderlecht aan het Kanaal.

Er wordt dus geprobeerd om tegemoet te komen aan het hoge aantal aanmeldingen, ook al wordt daar niet altijd in geslaagd. Ook Antwerpen en andere steden kampen met dezelfde problemen. Met verenigde krachten lukt het wel altijd om elk kind een goede plaats te kunnen geven.

Daarnaast wordt ook ruim 16 miljoen euro geïnvesteerd in de eigen onderwijsinfrastructuur. Er staan in de Technologiestraat nog een aantal omvormingswerken op stapel. Het hele Ondersteuningsteam Kasterlinden dat de campus daar belastte omwille van zijn grootte verhuist iets verder naar Sint-Agatha-Berchem en het CLB krijgt een betere huisvesting. In Campus COOVI worden de laatste elementen van het programma, dat begon in 1993 en uiteindelijk klaar zal zijn in 2023, afgerond. In Campus Zaveldal gaat het vooral over groot onderhoud. Voor Campus Kasterlinden ten slotte wordt een mogelijke uitbreiding onderzocht.

Volgens **collegevoorzitter Elke Van den Brandt** moeten ook de jongsten onder ons kunnen rekenen op infrastructuur. Wegens de blijvende hoge nood aan betaalbare kinderopvang wordt er 15 miljoen euro geïnvesteerd in kinderopvang met een inkomenstarief.

Daarnaast wordt er ook ingezet op kwaliteitsvolle en veilige infrastructuur voor zorg en gezondheid. Er is een specifieke focus op voorzieningen voor jeugdhulp en mensen met een handicap en er wordt een actief partnerschap op poten gezet met het Kenniscentrum Welzijn, Wonen, Zorg (Kenniscentrum WWZ). Het Kenniscentrum WWZ wordt wegens zijn expertise en netwerk betrokken in de conceptfase van nieuwe projecten en bij het nadenken over strategieën rond toekomstige investeringen in deze sectoren.

Afgerond wordt er 11 miljoen euro ingezet voor de investeringen Welzijn en Gezondheid, die deels op deze doelstelling worden ingezet en deels verder aan bod komen bij buurtgerichte zorg.

Vervolgens verduidelijkt **collegelid Pascal Smet** dat het investeringsplan op vlak van Cultuur, Jeugd en Sport uiteenvalt in 2 grote delen: de investeringssubsidies voor een totaalbedrag van 5,9 miljoen euro en de investeringen in eigen infrastructuur en uitrusting voor een bedrag van ongeveer 25 miljoen euro. Dat is een stijging ten opzichte van het vorige investeringsplan.

Dit subsidiebeleid is opgedeeld in 3 aparte budgetlijnen – subsidies voor sportinfrastructuur, subsidies voor jeugdinfrastructuur en subsidies voor culturele infrastructuur – maar in de praktijk is dat vaak theoretisch omdat organisaties in stedelijke contexten transversaal werken. Zo is infrastructuur voor Jeugd dat vaak ook voor Sport of Cultuur.

De investeringen in eigen infrastructuur dalen, deels omwille van de financierbare enveloppe, deels omdat de VGC natuurlijk al een deel van de inhaalbeweging op vlak van de gemeenschapscentra achter de rug heeft.

De investeringssubsidies voor Sport worden ingezet om meer sportinfrastructuur te creëren en zwembad open te stellen. De keuze is gemaakt om binnen scholen te investeren in sportinfrastructuur zodat die buiten de schooluren opengesteld kan worden voor sportorganisaties. Uiteraard wordt er ook ingezet op sportinfrastructuur in de openbare ruimte in sociale sportinitiatieven.

Zwembad is momenteel een actueel thema waarover iedereen enthousiast is. Een concreet project voor meer zwembad in Brussel bestaat erin de Abattoirsite uit te breiden met een binnen- en buitenbad op het dak. De VGC zal 1 miljoen euro investeren om op korte termijn de funderingen te verstevigen. Ondertussen voert MSI in opdracht van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering een haalbaarheidsstudie uit. In afwachting van dit zwembad ondersteunen we deze zomer Flow, het zwembad waar collegelid Svan Gatz al naar verwees.

Met de investeringssubsidies voor Jeugd blijft de VGC ook inzetten op kwalitatieve infrastructuur van onze jeugdorganisaties, met een klemtoon op de veiligheid. Het huidige fuiflocatieplan bestaat uit 9 locaties. Dat wordt verder geconsolideerd en gecommuniceerd. Eventuele lacunes zullen in samenwerking met de gemeenschapscentra weggewerkt worden.

Er blijft ook geïnvesteerd worden in speelinfrastructuur voor kinderen in de stad, in samenwerking met Aximax, Circus Zonder Handen, Cultureghem en Muntpunt.

Ten slotte, zijn er de investeringssubsidies Cultuur. Inzake de atelierruimte verwijst het collegelid naar het verslag van de Commissie voor Cultuur, Jeugd en Sport van 9 maart 2021 en de bespreking van de begrotingswijziging 1 en A van vorige week. De VGC investeert 1 miljoen euro in zowel experimenten als meer duurzame projecten.

Het collegelid licht verder toe dat samen met de collegevoorzitter, bevoegd voor Patrimonium, er 2 klemtonen worden gelegd voor de investeringen in de 22 gemeenschapscentra, het netwerk van antennes van de VGC. De nieuwe projecten zijn die van Nekkersdal en De Maalbeek. Nu de Luisterpuntbibliotheek is aangekocht en de site is vervolledigd, kan er voor Nekkersdal een mooi bouw- en renovatieproject worden uitgetekend. Op die manier kan het doolhof aan onderdelen op de site meer ademruimte krijgen en – ook al is het gebruik van die term sinds 2003 geëvolueerd – een vlaggenschip worden. Dat is ook volledig terecht, gelet op het aantal Nederlandstaligen dat in Laken gaat

wonen. Nekkersdal zal verder versterkt worden als een transversale site waar cultuur-, welzijns-, gezins- en onderwijsfuncties elkaar versterken.

Voor De Maalbeek ligt het moeilijker. De problemen met de infrastructuur slepen al langer aan. Het moest zelfs gesloten worden wegens stabiliteitsproblemen en asbest. Er is een mooie tijdelijke uitvalsbasis gevonden, maar het blijft de bedoeling om een degelijk basiscentrum uit te bouwen. Vanzelfsprekend wordt ook de sporthal behouden. Misschien wordt het groendak ook gebruikt om de buurt ruimte te geven.

De lopende werven Elzenhof, De Vaartkapoen en De Markten kwamen vorige week aan bod, waardoor het collegelid opnieuw verwijst naar het verslag. Nieuw is dat de werken aan De Markten van start zouden gaan in het begin van 2022.

Daarnaast wordt er uiteraard verder geïnvesteerd in instandhoudingswerken voor de gemeenschapscentra. Zo worden dit jaar onder meer de daken in Essegem en WaBo vervangen.

Vervolgens bespreekt **collegelid Sven Gatz** enkele andere onderwijssubsidiekanalen. De Vlaamse overheid wil een Digisprong voorwaarts maken in het onderwijs. De VGC en de scholen volgen dit van zeer nabij op. De VGC houdt ook budgetten klaar om complementaire investeringen te doen. De Digisprong is een goede zaak, maar er moet bekeken worden hoe dit uiteindelijk zijn weg zal vinden in de Brusselse scholen.

De VGC blijft tevens een subsidielijn voor energiezorg op school aanbieden. Dit maakt uiteraard automatisch deel uit van de grotere infrastructuurprojecten, maar scholen die in hun oudere gebouwen willen werken aan hun energieverbruik kunnen hiervoor bij de VGC terecht.

Ten slotte, is er de steun die vanuit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest naar de Brusselse scholen zal gaan via Buitenspel. De VGC mikt op 10 tot 12 speelplaatsen per jaar – of soms 15 – die groener en avontuurlijker worden gemaakt. Momenteel is al ruim de helft van de basisscholen onder handen genomen. Dat budget blijft gevrijwaard.

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt vult verder aan dat de investeringen in gezinsinfrastructuur ingezet worden voor de kwaliteit van de bestaande infrastructuren, zoals de Huizen van het Kind, kinderdagverblijven en initiatieven buitenschoolse opvang (IBO). Een nieuwe subsidielijn is er voor de vergroening, het avontuurlijk buiten spelen en het openstellen van ruimten voor de buurt.

Vervolgens snijdt de collegevoorzitter het hoofdstuk Geïntegreerde, laagdrempelige en buurtgerichte zorg aan. De VGC is een overheid met een unieke positie in het landschap Welzijn, Gezondheid en Gezin, die voor de Brusselaar echt wel een verschil uitmaakt als het gaat om het vormgeven aan een geïntegreerde, laagdrempelige en buurtgerichte infrastructuur. De VGC zorgt voor plaatsen waar partners kunnen samenkomen en voor een laagdrempelig aanbod waar verschillende vormen van ontmoeting, hulp en ondersteuning combineerbaar zijn. Voor de domeinen Welzijn en Gezondheid zal de VGC haar subsidiekader aanpassen; investeren in het verder uitbouwen van lokale welzijnscoördinatie; inzetten op strategische ankerpunten, de toegankelijkheid van de voorzieningen en op het verhogen van de zichtbaarheid van de organisaties.

Voor het Gezinsbeleid is het Huis van het Kind de inspiratiebron. Elk consultatiebureau, inloopteam, kinderopvanginitiatief of iedere partner die zich voor gezinnen inzet, vormt een toegangspoort om de weg naar gepaste ondersteuning te vinden. De herkenbaarheid van de ankerplekken moet daarom worden verhoogd. Daarnaast zijn er de fysieke Huizen van het Kind waarin sommige gezinsfuncties samenkomen. Met investeringssubsidies wordt een multifunctioneel gebruik en het openstellen van de ruimten voor de buurt ondersteund. Voorts is er het aanvullend aanbod aan gezinnen in kwetsbare situaties, een wat intensievere gebruiksvorm van de fysieke Huizen van het Kind.

Met het oog op de kwaliteit van de multifunctionele ruimten geeft een doorgedreven screening van het hele patrimonium van de VGC een goed zicht op de toestand van de gebouwen, zowel op het vlak van comfort en veiligheid als op het vlak van de energiehuishouding. Er werden ook gespecialiseerde raamcontracten gesloten voor onderhoud van elektriciteit, daken, schrijnwerkerij en zo meer. Zo kan op een vlotte en degelijke wijze met aannemers worden samengewerkt. De VGC neemt dus haar kleine deel van de klimaatverantwoordelijkheid ernstig. Zowel bij grote als bij meer punctuele investeringsprojecten wordt een globale aanpak nagestreefd. Ook aan bod komen het ontharden en de duurzaamheid van de waterhuishouding en de toegankelijkheid.

Collegelid Pascal Smet stelt dat er momenteel ruimtelijke en programmatorische onderzoeken worden gevoerd in Nekkersdal en Maalbeek. Die onderzoeken zijn in de studie Multifunctioneel Ruimtegebruik als casus opgenomen. De studie wordt als inspirerende leidraad gebruikt voor grote renovatiedossiers met het oog op actieve samenwerking tussen de verschillende diensten, overheden, gebruikers en publiek. Overeenkomstig de aanbevelingen van het rapport wordt voor deze investeringen ruimte en tijd vrijgemaakt voor actieve processturing. Voorts zijn de gemeenschapscentra ten Wijngaerd en ten Noey als piloten in de concrete uitwerking van dit onderzoek betrokken. Op die manier wordt een objectieve en grondige basis voor het volgende investeringsplan voorbereid.

Tot slot, wordt na tien jaar de balans opgemaakt van de kunstintegratie en het reglement Kunst in Opdracht. Kunstintegratie komt vandaag tot stand in een samenwerking tussen de kunstenaars, de gebruikers van het gebouw en de buurtbewoners. Hedendaagse kunst wordt in het VGC-patrimonium geïntegreerd met de hulp van een globaal plan voor Kunst in Opdracht. Zo wordt ingespeeld op de omgevings spreiding, het onthaal en de visie. In een aangepast reglement krijgt de cocreatieve methodologie dan een plaats. Momenteel worden kunstwerken geïntegreerd in de vernieuwde gebouwen van Nieuwland, Vaartkapoen en Elzenhof en wordt transversaal bekeken waar nog mogelijkheden liggen voor de toekomst. Vooral in het kader van grondige renovaties wordt gezocht naar linken tussen erfgoed en 'Kunstenaars in de klas'.

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt voegt toe dat ICT-investeringen een belangrijk deel van het investeringsplan uitmaken. Het doel is in een nieuwe ICT-begroting voor ieder beleidsdomein te voorzien. Daarnaast wordt in 7 miljoen euro voorzien om de Administratie ook breed te digitaliseren.

Voor Stadsontwikkeling is het de bedoeling om met het VGC-investeringsbeleid bij andere programma's rond stadsontwikkeling aan te sluiten. Iedereen kent de gewestelijke contracten zoals de duurzame wijkcontracten, de stadsvernieuwingscontracten, de schoolcontracten. Ook de Vlaamse contracten voor stadsvernieuwing zoals Groen-Blauw. Voorts zijn er de Europese programma's zoals EFRO Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Op die manier worden win-situaties gecreëerd.

2. Algemene bespreking

Bij de aanvang van de bespreking stelt **de heer Mathias Vanden Borre (N-VA)** dat de manier waarop dit College dit document indient, namelijk als Stuk ingediend door het College, zeer jammer is. Daardoor is de kans om hierover ten gronde te discussiëren en te stemmen in de plenaire vergadering ontnomen. Vandaag zijn immers slechts 6 van de 17 collega's aanwezig.

Collegevoorzitter Elke Vanden Brandt antwoordt dat het document ook in de plenaire vergadering kan worden besproken. Het staat de Raad vrij om erover te discussiëren en er hoeft niet over te worden gestemd. Het betreft hier een keuze van het Uitgebreid Bureau.

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA) repliceert dat hem in de wandelgangen werd gezegd dat uitdrukkelijk de keuze werd gemaakt om de procedure op deze manier te laten verlopen. Als collega's stellen dat er geen enkel probleem is om het Stuk ook in de plenaire vergadering voor te leggen en er kan over gestemd worden, is hij daar zeker voorstander van.

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt herhaalt dat het document zeker tijdens een plenaire vergadering kan worden besproken. Over de begroting wordt elk jaar gestemd. Over dit Stuk wordt nooit gestemd. Het document wordt nu voorgelegd om het te kunnen bespreken.

De voorzitter merkt op dat alles wat in het investeringsplan staat het voorwerp is van verschillende artikelen van de begroting. De begroting wordt elk jaar voorgelegd en er wordt in de Raad over gestemd. Er is een meerjarig investeringsplan, ook uit de vorige legislatuur, dat wordt aangehouden door het huidige College. In het verleden is ooit de vraag gesteld of over het meerjarig investeringsplan kon worden gedebatteerd, maar nooit met de bedoeling het als Stuk ter stemming voor te leggen, noch in de commissie noch in plenaire vergadering. Om de procedure te wijzigen is overleg met het College en het Uitgebreid Bureau van de Raad nodig.

Vandaag wordt het investeringsdossier voorgelegd, er wordt een Stuk van gemaakt, het wordt besproken en daarmee wordt de zaak afgedaan.

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA) weerligt dit door te verwijzen naar 2 legislaturen geleden toen Groen deel uitmaakte van de meerderheid. Het Stuk werd toen wel degelijk ter stemming voorgelegd. De vorige bestuursperiode heeft mevrouw Annemie Maes als punt van kritiek tegen de meerderheid ingebracht dat het investeringsplan niet ter stemming voorlag en enkel in de commissie werd besproken.

Het commissielid vraagt dat over dit belangrijke Stuk in de plenaire vergadering wordt gedebatteerd en er liefst ook over wordt gestemd. Indien dat niet kan, wenst hij een motie van afkeuring neer te leggen. Hij is van oordeel dat ook het brede publiek hiervan inzage moet krijgen en uiteraard ook de voltallige Raad.

De heer Arnaud Verstraete (Groen) zegt dat het Stuk conform het Reglement van Orde is behandeld en dat het gebruik zo is gegroeid. Het was een collegiale beslissing in het Uitgebreid Bureau om dit zo aan te pakken. Het werd door de voorzitter van de Raad ook zo voorgesteld en niemand trok dat in twijfel. Het is op zijn minst vreemd om iets dat zelf werd beslist later als verwijt naar het College te sturen. Het debat kan in de plenaire vergadering worden overgedaan, maar de uitslag van de stemming is voorspelbaar. Een verrassing is zo

goed als uitgesloten. Het systeem dat in het Vlaams Parlement wordt gehanteerd, wordt in de Raad van de VGC overgenomen. Vanaf november 2021 zal over een meerjarenplan worden gedebatteerd en gestemd. De vraag is nu welke fundamentele keuzes er voor de Brusselaars worden gemaakt. Minder van belang is de formele context.

De voorzitter stelt dat de Raad van de VGC zich nooit heeft ingelaten met procedureslagen. De traditie is altijd gehuldigd om pragmatisch en efficiënt te werken, wat net een mooi aspect van de Raad is. Maar meningen die haaks staan op deze gebruiken kunnen natuurlijk altijd worden geventileerd.

Collegelid Pascal Smet stelt voor aan het debat in de plenaire vergadering over de begrotingswijziging een luikje investeringsplan zonder stemming toe te voegen. Het zou goed zijn het Uitgebreid Bureau hierop te attenderen. Dan blijft de traditie overeind, maar kan naar aanleiding van de begrotingsbespreking hierover een debat worden gehouden. Dat lijkt hem een voor iedereen bevredigende tussenoplossing te zijn.

De voorzitter antwoordt dat het dan om een dubbel gebruik zou gaan en het Stuk dan net zo goed meteen naar de plenaire vergadering kan worden gestuurd.

Mevrouw Cielkje Van Achter (N-VA) was verrast dat dit Stuk niet ter stemming voorlag of in de plenaire vergadering zou worden besproken. De vorige legislaturen gingen het er volgens haar anders aan toe. Belangrijk is dat zoals bij een begrotingsbespreking, vandaag de vragen kunnen worden gesteld en er antwoorden komen. Nadien kan in de plenaire vergadering een debat worden gevoerd.

De voorzitter stelt voor om de bespreking te houden en op de eerstvolgende vergadering van het Uitgebreid Bureau te beslissen wanneer een publiek debat kan plaatsvinden. Zoals collegelid Pascal Smet aanhaalde, is dat mogelijk tijdens de bespreking van de eerste begrotingswijziging.

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA) vindt dat er een debat moet kunnen worden gevoerd over dergelijke belangrijke documenten. Dit hoeft niet noodzakelijk tijdens de eerstvolgende plenaire vergadering te gebeuren, en kan worden gekoppeld aan de bespreking van de eerste begrotingswijziging. Het nadeel is wel dat de eerstvolgende vergadering van het Uitgebreid Bureau nog even op zich laat wachten, terwijl dit een actueel dossier betreft.

De voorzitter wil de voorzitter en ondervoorzitter van de Raad niet omzeilen door op die vraag in te gaan zonder samenkomen van het Uitgebreid Bureau. Er kan eventueel een bijkomende vergadering van het Uitgebreid Bureau worden gevraagd om te beslissen waar dit debat zal worden gevoerd. Dit voorstel kan op bijval rekenen van de commissieleden.

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA) gaat dieper in op het document dat voorligt. Hij vraagt zich af of er een evaluatie plaatsvond van het vorige investeringsplan. Welke projecten werden effectief uitgevoerd? Werden bepaalde projecten slechts deels geïmplementeerd of werden hun middelen aangewend voor een ander project? De spreker denkt in de eerste plaats aan het COOVI-project, dat er tijdens de vorige legislatuur uiteindelijk niet is gekomen. Het lijkt hem belangrijk om te weten wat er uiteindelijk met die middelen is gebeurd.

Verder vraagt het commissielid zich af of het investeringsplan werd besproken met Vlaams minister van Brussel Benjamin Dalle. De synergieën tussen de verschillende bestuursniveaus

zijn belangrijk. Waren er opmerkingen of aanpassingen na het overleg met de Vlaamse minister van Brussel? Het viel de spreker op dat in de pers werd gecommuniceerd over samenwerking tussen de Vlaamse minister van Brussel en het College, hoewel dit in de documenten afwezig is. Moet men eerder *Bruzz* opvolgen in plaats van de hier geagendeerde strategische documenten? De Raad van de VGC zou er tijdig zicht op moeten krijgen wat er in overleg met de Vlaamse minister van Brussel wordt beslist.

De spreker vindt dat de toelichting bij het document bijzonder vaag is. Tijdens de vorige regeerperiode had mevrouw Annemie Maes dezelfde opmerking over het voorliggende plan. Ze zei letterlijk dat er een veel te beknopt document voorlag. Toen ging het over 40 pagina's, nu slechts over 25. Uit deze zeer algemene bewoordingen en onduidelijke budgetlijnen kan men weinig informatie halen. Het investeringsplan is een van de belangrijkste strategische documenten van het College, dus het lijkt aangewezen om per project te kunnen opvolgen hoeveel middelen ervoor worden uitgetrokken. Dit kan bv. door het opmaken van een fiche per dossier.

De heer Mathias Vanden Borre vraagt zich af welke ambitie het College heeft? Er waren zeer grote verklaringen over "*de unieke positie van de VGC in het Brusselse landschap*". Wanneer die verklaringen naast de realiteit worden gelegd, dan vindt hij dat de investeringen van de VGC gevoelig dalen. Er wordt bijna 10 % minder geïnvesteerd tijdens deze bestuursperiode ten opzichte van de vorige. Nu is er een investeringsbudget van 217,4 miljoen euro, terwijl dit tijdens de vorige legislatuur nog 239 miljoen euro was. Er moet dan nog rekening worden gehouden met inflatie en andere zaken. Het commissielid vindt dat dit niet overeenstemt met de aangekondigde ambitie om werk te maken van het gebrek aan plaatsen in de kinderopvang en de andere noden van de Brusselaars. Hiervan is heel weinig terug te vinden in het investeringsplan.

Het College heeft heel wat tijd en middelen uitgetrokken voor het project Stadspiratie. De spreker vraagt zich af of dit allemaal voor de show was? Hij ziet geen enkele vermelding van Stadspiratie, cocreatie, participatie, burgerbetrokkenheid of inbreng van de Brusselaar in dit investeringsplan. Wat heeft die Brusselaar dan wel ingebracht? Er was veel te doen over de leuke ideeën die binnen waren gekomen. Wat heeft die bevraging dan eigenlijk opgeleverd voor dit investeringsplan? Hij vindt het teleurstellend dat er lang op dit document moest worden gewacht, terwijl het resultaat niet beantwoordt aan de verwachtingen.

De heer Arnaud Verstraete (Groen) bedankt het College en de Administratie om van het investeringsplan een helder en beknopt document te maken. Volgens hem gaat het in de eerste plaats over de Brusselaars, die de VGC met een relatief beperkt budget maximaal wil helpen om een zo goed mogelijke levenskwaliteit te bereiken. Dit investeringsplan bevat volgens hem muziek. Het College speelt '*the greatest hits*' van de VGC. Er wordt geïnvesteerd in scholen, crèches en gemeenschapscentra. Dit zijn nummers waarvoor telkens unaniem applaus komt. Hiertussen worden enkele nieuwe *beats* gemixt, zoals het aangaan van de klimaatuitdagingen, het inplannen van groen-blauwe infrastructuur en avontuurlijk spelen.

Er komt ook meer samenspel. Daarbij denkt de spreker aan het waarborgen en uitbreiden van multifunctionele ruimten. Wat er wordt geïnvesteerd in het onderwijs, wordt beschikbaar gesteld voor andere doeleinden. ICT-investeringen worden eveneens gemeenschappelijk benut. Dit wordt doorgezet in het transversale luik van het plan. Met andere overheden wordt ook samengewerkt voor wat betreft de stadsontwikkeling.

Indien men zich waagt aan het spelen van *covers*, moet men wel de sterkste nummers spelen. Van mevrouw Annemie Maes zou het commissielid vooral haar met passie gebrachte betogen voor meer investeringen in kunst, cultuur, kinderopvang en natuur onthouden.

Wat het budget betreft, vindt de heer Arnaud Verstraete het opvallend dat er meer middelen zijn voor Welzijn. Het is de eerste keer dat deze bevoegdheid niet het kleinste onderdeel is van de investeringen. Dit is volgens hem een sterke strategische keuze en een duidelijk signaal dat er rekening werd gehouden met wat de Brusselaars aanbrachten in het kader van Stadspiratie.

De 217 miljoen euro voor dit vijfjarenplan is inderdaad 22 miljoen euro minder dan in het vorige plan. De spreker vraagt het College om een verklaring.

Het zwaartepunt van de investeringen bevindt zich in de eerste jaren. Van de eigen investeringen wordt 75 % gepland in 2021-2022. Voor Onderwijs gaat het vaak over 80 %. Wat is daarvan de verklaring?

De capaciteitsuitbreiding in het onderwijs en in de kinderopvang werd recent nog besproken. Het College haalt volgens de spreker het onderste uit de kan om maximaal te investeren in meer plaatsen. Van de eigen middelen wordt respectievelijk 16 en 15 miljoen euro bijkomend uitgetrokken. Er is ook 11 miljoen euro voor Welzijn. De spreker is zeer gelukkig met de keuze om nog sterker te focussen op buurtgerichte werking, laagdrempeligheid en extra investeringen voor de Huizen van het Kind. Groen kan zich vinden in deze keuzes.

In het domein Cultuur, Jeugd en Sport kijkt de heer Arnaud Verstraete uit naar het zwemwater dat op komst is. Er wordt gezorgd voor speel- en atelierruimten.

Het commissielid besluit dat er een mooi pakket aan investeringen in Welzijn klaarstaat.

Zijn fractie steunt de inzet op digitalisering, maar vraagt zich af hoe er wordt omgegaan met mensen die minder vertrouwd zijn met digitale toepassingen. Meer digitaal gaan werken is ook niet altijd beter, merkt hij op.

De Groen-fractie is enthousiast over dit investeringsplan en kijkt uit naar de uitvoering ervan.

De heer Guy Vanhengel (Open Vld) benadrukt dat zijn fractie het volste vertrouwen heeft in het College en in het investeringsplan.

Mevrouw Els Rochette (one.brussels-Vooruit) staat positief tegenover dit investeringsplan. Zij begrijpt niet hoe de collega van N-VA kan vinden dat er niets lijkt te gebeuren. De uitgangspunten van het College spelen echt in op de Brusselse realiteit. Uiteraard gaat er daarbij veel aandacht voor de jonge en de nieuwe Brusselaars. Het indrukwekkende ritme aan investeringen voor scholen blijft behouden en er worden middelen uitgetrokken voor kinderopvang, jeugd, kunstenaars, ankerplekken voor Nederlandstalige Brusselaars.

In het investeringsplan wordt de VGC niet als een eiland beschouwd, vervolgt het commissielid. De rode draad is samenwerking, transversaal tussen beleidsdomeinen en met de buurt door ruimten open te stellen, door aan te sluiten op de wijkcontracten, samen financiering te zoeken met het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO), het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA) of het

Brusselfonds.

De aandacht voor duurzaamheid vindt mevrouw Els Rochette logisch. Ze ziet aandacht voor energieverbruik, het optimaal benutten van infrastructuur, ontharding en een duurzame waterhuishouding.

Kunstintegratie blijft een belangrijk principe in de bouwprojecten van de VGC.

Het doordachte karakter van het investeringsbeleid valt de spreker op. Keuzes werden gebaseerd op duidelijke analyses. Overall wordt gezocht naar efficiëntie, met een systematische screening van het patrimonium, raamcontracten en multifunctioneel ruimtegebruik.

De one.Brussels-Vooruit-fractie heeft nog enkele algemene vragen. De investeringen in Onderwijs zijn groot, maar blijven onvoldoende. De vraag is groter dan het aanbod. Mevrouw Els Rochette wil weten hoe het College rekening houdt met de bevolkingsprognoses en de evolutie van de vraag.

Openstelling van infrastructuur vindt ze een mooi principe, dat praktische moeilijkheden oplevert in verband met toegang, onderhoud en veiligheid. Infrastructuurwerken moeten zoveel mogelijk renderen. Hoe zorgt het College voor de nodige omkadering bij de openstelling van infrastructuur? Wordt de openstelling soms ook opgelegd als voorwaarde? Hoe zit het met de oproep Buitenspel om speelplaatsen te verfraaien? Hoeveel van die speelplaatsen worden opengesteld voor de buurt?

Het commissielid vindt het goed dat er wordt samengewerkt met de Brusselse bouwmeester. Bij welke projecten werd hij betrokken?

Ten slotte, vraagt ze zich af of er nog meer kan worden stilgestaan bij het streven naar duurzaamheid. Schuift het College doelen naar voor? Welke duurzaamheidscriteria zijn er om een investeringssubsidie te verkrijgen?

De heer Jan Busselen (PVDA) klaagt aan dat hij in de commissie geen stemrecht heeft omdat zijn fractie geen erkende fractie is. Hij heeft echter begrepen dat er volgend zittingsjaar nieuwe methodes worden overgenomen vanuit Vlaanderen.

Hij vindt het investeringsplan belangrijk voor de toekomst van de Brusselaars. Het valt hem op dat een aantal fracties niet eens aanwezig is bij de bespreking ervan.

Het raadslid wijst op de demografische groei, het groot aantal inwoners dat onder de armoedegrens leeft en de coronacrisis. Het investeringsplan wordt volgens hem echter vanaf 2023 een besparingsplan. Er worden minder middelen uitgetrokken dan in het vorige investeringsplan. Voor hem is het dan ook geen links investeringsplan, maar een rechts besparingsplan.

Het College probeert dat met mooie woorden te verbloemen. Stadspiratie moest mensen betrekken bij het beleid, maar de spreker ziet daar veel te weinig van in het investeringsplan. Discussies en communautaire debatten over het gebrek aan plaatsen in crèches, scholen, atelierruimtes, zwembaden en jeugthuizen zijn gegarandeerd. Deze tekorten laat sommigen toe om te pleiten voor “*eigen kinderen eerst*”.

Het investeringsplan is een vaag document. Komen de investeringen tegemoet aan het aantal benodigde kinderopvangplaatsen of plaatsen in scholen? Dat is niet duidelijk volgens de heer Jan Busselen. Die vaagheid maakt een ernstig debat onmogelijk.

Het drama in Antwerpen met de ingestorte school moet het College doen nadenken over de manier waarop de scholenbouw gefinancierd wordt. De heer Jan Busselen sluit af met een citaat van de heer Koen van Synghel in *De Standaard*: *“Het zou goed zijn komaf te maken met de formule van design en beeld (DBFM) waarin architecten aan de leiband moeten lopen van de ontwikkelaar, want ook dat is een systeemfout die de ramp van Nieuw-Zuid blootlegt. Architecten zijn geen handlangers van een projectontwikkelaar om de winstmarges te vergroten.”*

Collegelid Pascal Smet reageert op dit citaat en stelt dat in het bewuste artikel er tegenstrijdigheden staan. **De heer Jan Busselen (PVDA)** merkt op dat het probleem van het tekort aan scholen al 15 jaar aansleept.

Het raadslid sluit af met de garantie dat de PVDA-fractie zijn rol als linkse waakhond zal blijven spelen en zal ingaan tegen dit sociaal besparingsplan.

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt stelt vast dat dat de meeste vragen over de totale enveloppe gingen. Ze zegt dat het College 22 miljoen euro investeert. Dat zijn extra middelen en geen besparing. Als het College meer middelen tot zijn beschikking heeft, dan zal het graag dubbel zoveel investeringen doen. De collegevoorzitter erkent dat de noden in Brussel groot zijn. Het College werkt met de beschikbare begroting en met een beperkte schuldgraad. Als de commissieleden van mening zijn dat die schuldgraad groter moet zijn of dat er meer middelen moeten komen, dan is ze bereid om daarover te debatteren. Maar het College heeft met de beschikbare middelen een investeringsplan gemaakt dat de juiste keuzes maakt. Ze wil in dialoog de oefening maken welke andere keuzes de commissieleden willen maken. Ze wijst erop dat de keuzes binnen de totale enveloppe moeten worden gemaakt. Het College staat open voor tegenvoorstellen, maar het kan geen geld uitgeven dat het niet heeft.

Verder stelt de collegevoorzitter dat het evident is dat het vorige investeringsplan werd geëvalueerd. Het College bekijkt elk jaar opnieuw welke projecten al dan niet zijn uitgevoerd. Sommige projecten worden bijgestuurd. De timing en de financiering van andere projecten worden doorgeschoven. Ongebruikte budgetten worden opnieuw ingeschreven in het huidige investeringsplan en gaan niet verloren.

De Vlaamse minister van Brussel is aanwezig op iedere vergadering van het College en heeft daar een actieve rol. Er zijn uiteraard ook gesprekken over het investeringsplan en de voorbereiding ervan. Waar het kan, worden er samenwerkingen aangegaan. Vanuit Welzijn is er bv. samenwerking op het vlak van de multifunctionele buurtinfrastructuren en van het deeltijds kunstonderwijs. Het College gaat op zoek naar cofinanciering wanneer dat mogelijk is vanuit de VGC. Vlaams minister Benjamin Dalle zal een aantal keuzes voor de multifunctionele buurtinfrastructuren en voor de armoedewerkingen in zijn beleid inschrijven. Er worden daarvoor financieringsengagementen aangegaan en die dossiers worden opgevolgd. Het spreekt voor zich dat de middelen pas toegekend kunnen worden op basis van concrete dossiers.

De collegevoorzitter is zich ervan bewust dat de commissieleden meer details zouden willen over de doelstellingen en de budgetten. Het College staat open voor alle vragen en wil

daarover toelichting geven. Ze geeft mee dat de tabellen op het einde van het investeringsplan gaan tot op het niveau van het begrotingsartikel. Er wordt per jaar weergegeven welke investeringsmiddelen er worden uitgetrokken. Voor ieder van die punten is het College in de toelichting ingegaan op de prioriteiten en op de accenten voor deze legislatuur. Het geeft om verschillende redenen evenwel niet in een vijfjarenplan tot op gebouwniveau aan wat het zal doen. Het College moet immers kunnen inspelen op bepaalde zaken, zoals noodzakelijke investeringen, wijzigingen in de wetgeving of een plotse schade in een gebouw. Soms zijn er ook opportuniteiten, bv. door cofinanciering, en kan het College met de beschikbare middelen meer bereiken. Het klopt dat het investeringsplan 2 jaar geleden gedetailleerder was, maar dat moest ook veel meer aangepast worden. Het investeringsplan is geen statisch gebeuren, maar evolueert. Op basis van de uitvoering van het afgelopen jaar en de planning van het volgende jaar is er ook een rapportering via het Strategische meerjarenplan en de eventuele bijsturingen daarin.

Verder wijst de collegevoorzitter erop dat het College de input van Stadspiratie niet naast zich heeft neergelegd. Het investeringsplan houdt daar wel degelijk rekening mee. Het is een vertaalslag van het meerjarenplan en in de keuzes die daarin zijn gemaakt, staat telkens de link met Stadspiratie, maar ook met de Ronde van Brussel van collegelid Sven Gatz. De grote thema's die uit Stadspiratie naar boven zijn gekomen, zoals een duurzaam en leefbaar Brussel, ontharding en vergroening, ontmoetingsruimten en participatie, zijn terug te vinden in het investeringsplan. Het College zet daar concreet op in. In het groen-blauwe project wordt bv. de subsidie van Stadsvernieuwing van de Vlaamse Gemeenschap ingezet om productief groen aan te leggen op, in en rond gemeenschapsvoorzieningen in het zuiden van de Vijfhoek. Brusselaars en buurtbewoners beslissen samen hoe ze dat productief groen en de biodiversiteit willen aanleggen op daken, gevels, omheiningen, speelplaatsen enzovoort. Er zijn nog veel andere voorbeelden, zoals investeren in gemeenschapsprojecten en in projecten als Buitenspel, het energiezuinig maken van de gebouwen...

De reden waarom het merendeel van de middelen, ongeveer 58 % van dit investeringsplan, staan ingepland op de jaren 2021 en 2022, is voornamelijk omdat een aantal middelen, zoals leningen, nu al ter beschikking is en ingezet kan worden. Die middelen worden niet opgespaard en al in de begroting ingeschreven zodat ze kunnen worden ingezet als er zich projecten bij de VGC aandienen. Overschotten worden uiteraard meegenomen naar het volgende jaar. Op die manier zijn die middelen beschikbaar om gebruikt te worden. Het zal altijd moeilijk blijven om in te schatten wanneer een investeringsproject exact gerealiseerd kan worden en wanneer de VGC een subsidieaanvraag krijgt. Het College kiest er daarom voor om in de opsplitsing per jaar meer middelen in het begin van het investeringsplan in te schrijven om daarin een zekere flexibiliteit te behouden.

Verder stelt de collegevoorzitter dat digitalisering niet meer weg te denken is uit de maatschappij. De VGC moet daar kritisch mee omgaan. Iedereen moet meekunnen, maar het is een feit dat de digitale *tools* mensen soms voor serieuze moeilijkheden stellen. Binnen zijn ICT-investering heeft het College zo veel mogelijk oog voor de toegankelijkheid van de digitale platformen voor burgers en voor professionals. Zo is er bv. een nieuwe grootschalige bevraging van de eindgebruikers van tickets.vgc.be over hun ervaringen met dat platform. Het College houdt ook rekening met de groeiende diversiteit aan digitale draaiers waarmee mensen de dienstverlening gebruiken en de communicatiekanalen raadplegen. Naast de website van de VGC zijn er ook andere opportuniteiten, zoals apps op maat van mobiele toestellen enzovoort. Het is belangrijk om mee te gaan met zijn tijd, zeker als het gaat over onderwijs en digitale kennis. Het e-inclusie-element is een belangrijk thema. De

collegevoorzitter geeft een paar acties mee: toegang tot computermateriaal en internetverbindingen in de VGC, meer specifiek in de bibliotheken en in de openbare computerruimten, het opbouwen van digitale competenties via onderwijs, via laagdrempelige oefenkansen van mediawijsheid in de bibliotheek en in de gemeenschapscentra. Ook probeert het College de drempels voor digitale openbare dienstverlening te verlagen o.a. door te voorzien in hulplijnen.

De collegevoorzitter geeft ook aan dat het College een beroep doet op de ervaring van andere besturen en bestaande platformen, zoals het Vlaams Energiebedrijf, de Brusselse bouwmeester, *perspective.brussels*. Binnen elk op te starten dossier wordt altijd een overleg ingepland met de bevoegde gemeentelijke en gewestelijke instanties in functie van de vergunbaarheid en het draagvlak van dossiers. Het College doet ook altijd een beroep op het team van de bouwmeester en *perspective.brussels* in functie van de kwaliteitsbewaking bij het beoordelen van ingediende projecten, maar ook om ervoor te zorgen dat de procesarchitectuur optimaal is. Voor de bouwdoSSIERS van De Markten en van de scholencampus Gallait is er een samenwerking geweest met het team van de bouwmeester. Het plan is om dat in de toekomst te blijven doen.

Het College kiest ervoor om in te zetten op efficiëntie en een duurzame aanpak van het patrimonium door enerzijds, een goede kennis ervan, en anderzijds, er een prioriteit van te maken om daarop in te zetten. Het College doet dat heel bewust met een aantal raamcontracten. Op die manier kan het daar efficiënt mee aan de slag gaan en de buitengewone onderhoudskwaliteit verhogen. Ze merkt op dat collegelid Pascal Smet de gemeenschapscentra nog verder kan toelichten, maar het College zet inderdaad in op de duurzame waterhuishouding en de toegankelijkheid.

Het College zet 15 miljoen euro in voor de infrastructuur voor kinderopvang, met een voorkeur voor kinderopvang met inkomstentarium. Dat gaat zowel over uitbreiding als over renovatie. Voor de uitbreiding is de VGC afhankelijk van het uitbreidingsbeleid en de capaciteitssubsidies die Vlaanderen beschikbaar stelt. Voor de renovatie zet het College in op het verhogen van de kwaliteit van de bestaande dienstverlening. Er wordt bijzonder veel gebouwd en er is een capaciteitsuitbreiding in de kinderopvang, maar de beschikbare middelen voor 250 plaatsen zullen niet volstaan. Er moet worden nagegaan hoe de reeds gebouwde en in ontwikkeling zijnde infrastructuur zo goed mogelijk opgevuld kan worden om zo veel mogelijk kinderopvang aan te bieden.

Collegelid Sven Gatz zegt dat het vorige investeringsplan vanuit Onderwijs tamelijk eenvoudig te evalueren is. Zoals hij al herhaaldelijk heeft gezegd, is er geïnvesteerd *a rato* van 1.000 nieuwe kindplaatsen per jaar. Hij is van mening dat de vorige investeringen zeker van belang waren en maatschappelijk ook gerendeerd hebben. Het College heeft daar geen bilateraal overleg over met de Vlaamse minister van Brussel Benjamin Dalle omdat het daarover operationeel overleg heeft met het Agentschap voor Infrastructuur in het Onderwijs (AGION). Zijn voorganger heeft dat systeem destijds uitgedacht om alle inrichtende machten met een investeringsplan zich te laten inschrijven op de reguliere ranglijst van AGION. De VGC haalt daar vrij regelmatig bepaalde investeringsdossiers vntussen waarin ze investeert. De andere Brusselse dossiers kunnen verder op de AGION-lijst doorgroeien. Dat systeem werkt goed. Er is niet onmiddellijk nood aan politiek overleg, maar wel aan operationeel overleg van hoe snel en waar er goede scholen of goede bijkomende plaatsen kunnen worden gebouwd.

Het collegelid deelt de mening van de oppositie niet dat het een teleurstellend investeringsplan is. De inspanning die de voorbije 20 jaar is opgestart en vandaag volledig op kruissnelheid is, zal in deze en wellicht in de volgende legislatuur moeten worden aangehouden. Over de 1.000 plaatsen per jaar wordt er tegenwoordig heel relativerend gedaan, maar de VGC heeft bepaalde financiële grenzen. Hij herinnert er nogmaals aan - en hij zal dat blijven doen tot men het beu is gehoord - dat nog niet de helft van het aantal kindplaatsen gerealiseerd zou zijn in de voorbije 20 jaar, mocht de VGC niet investeren in Onderwijs zoals ze dat nu doet. De inspanningen van de Vlaamse overheid zijn goed, net als die van de VGC. Beide zijn nodig. Het collegelid benadrukt dat die in andere steden niet dermate hoog zijn. De vraag of Brussel ooit genoeg plaatsen zal hebben in functie van de vraag van de Nederlandstalige ouders en ook anderstalige ouders die voor hun kind Nederlandstalig onderwijs willen, wordt heel moeilijk om op termijn op te lossen. In een ideale wereld is het mogelijk om ervoor te zorgen dat Brussel te veel scholen heeft zodat iedereen rustig kan kiezen, zoals sommige journalisten schrijven. Misschien zal dat ooit worden bereikt maar dan moet de VGC 120 % van de capaciteit kunnen realiseren en nu is dat 97 tot 98 % en soms eens 101 %. Dat is al een hele inspanning. De VGC hoeft daarvoor niet te worden geprezen, maar de inspanning mag ook niet worden geminimaliseerd. Tien jaar geleden kon de VGC nog op de goedkeuring van de publieke opinie rekenen om ergens een school neer te poten. Dat is verleden tijd. Alle projecten moeten grondig worden gemotiveerd, en niet alleen in het onderwijs. Er is soms tijdelijke overlast door lawaai op de speelplaats of lawaai van kinderen die 's morgens toekomen of 's avonds vertrekken, maar dat zijn voor het collegelid dingen des levens waarmee we in een solidaire maatschappij moeten kunnen leven.

Aangezien de nood nog altijd hoog is op het gebied van onderwijs heeft het College collegiaal beslist om het scholenbouwprogramma zo goed mogelijk voort te zetten. De DBFM-methode maakt het mogelijk om de projecten snel en goed uit te voeren. Het collegelid stelt de raadsleden evenwel gerust dat er ook over die projecten stevig wordt onderhandeld. Als de VGC niet met die methode werkte, zouden de raadsleden de VGC verwijten dat de projecten niet snel genoeg vooruitgaan en dat de inrichtende machten en de VGC niet voldoende initiatief nemen.

De VGC heeft de DBFM-methode gebruikt voor Kasterlinden in Sint-Agatha-Berchem, Comenius in Koekelberg en Sint-Michel in Sint-Jans-Molenbeek en zal die ook gebruiken voor Pacheco, Walcourt-Deleers en Gallait. De raadsleden kunnen dat al dan niet goede projecten vinden, maar dat heeft niets te maken met de bouwmethode. Dat er iets minder geld voor investeringen is, komt omdat het Onderwijsfonds niet oneindig rekbaar is en er tijdens de vorige bestuursperiode grote projecten in gang zijn gezet. Gallait is financieel over de vorige en de huidige bestuursperiode gespreid en de projecten Pacheco en Deleers zullen nog tijdens de huidige legislatuur worden uitgevoerd. Daarna is de capaciteit van de VGC bereikt.

De projecten moeten worden betaald, en als de VGC het niet doet, zal iemand anders het moeten doen. De inrichtende machten hebben niet voldoende eigen middelen om de scholen volledig zelf te bouwen. Dat moet met belastinggeld van de VGC of van een andere overheid gebeuren. Er betaalt altijd iemand de rekening. Het collegelid vindt de keuzes van het College inzake Onderwijs nog altijd heel goede keuzes en is er zeker van dat de geschiedenis dat zal uitwijzen.

De VGC kan nog niet alle noden lenigen, maar ze komt wel dicht in de buurt. De spreker heeft er geen probleem mee dat de raadsleden daar een politiek oordeel over vellen. De rechtbank velde 2 tot 3 jaren geleden al een juridisch oordeel naar aanleiding van de

rechtszaak die door het burgerplatform 'Ieder Kind een Stoel' werd aangespannen. Die rechtszaak was volstrekt legitiem. Iedereen in onze maatschappij mag zich organiseren zoals hij wil en de politieke en maatschappelijke doelstellingen nastreven die hij wil. Als die doelstellingen niet worden bereikt in een positief spanningsveld met de overheid, mogen burgers daarvoor naar de rechter stappen. Die rechter heeft geoordeeld dat hij het burgerplatform waarschijnlijk gelijk had moeten geven als de Vlaamse overheid en de VGC helemaal niets hadden gedaan, maar dat in dit geval de inspanningen van de overheid in grote mate tegemoetkomen aan wat men redelijkerwijze van een goede huisvader mag verwachten en dat de overheid dus voldoende doet.

Het recht op onderwijs wordt dus gewaarborgd, ook al zit er in Brussel enige spanning op de vrije keuze van het taalnet en het ideologisch of filosofisch net. Dat recht op vrije keuze is net zoals de andere grondwettelijke rechten en vrijheden nooit een absoluut recht, maar als de VGC dat in zeer grote mate kan invullen en waarborgen, en dat doet ze, dan is dat goed. Als de VGC morgen meer kan doen, dan zal ze dat graag doen, maar ze doet nu al veel en zal dat tempo blijven aanhouden.

Bovendien lijkt het erop dat de demografische druk iets zal afnemen. Dat is momenteel al voor een stuk merkbaar in het basisonderwijs. Er zijn ook dit jaar ouders die bij de 1ste aanmelding te horen hebben gekregen dat de school van hun 1ste keuze al volzet was, maar gelukkig komen er daarna nog heel wat plaatsen vrij. Bovendien neemt de druk iets af en is de VGC aan het bijbouwen in het secundair onderwijs. Misschien had de VGC de noden in het secundair onderwijs wat eerder moeten zien aankomen, maar het is pas de laatste jaren dat er zo'n grote doorstroming van het basis- naar het secundair onderwijs is. Voordien waren er relatief veel afhakers na het 6de leerjaar. Veel kinderen volgden het basisonderwijs in het Nederlands, maar gingen nadien om allerlei redenen niet naar een Nederlandstalige secundaire school, iets wat overigens perfect mag en kan. De laatste jaren is er evenwel een grotere doorstroming. Dat is de reden waarom het College een tandje bijsteekt voor de secundaire scholen.

Overeenkomstig het collegebesluit wordt er met elke school die een Buitenspel-subsidie ontvangt, een afspraak gemaakt dat ze de speelplaats ook moet openstellen. De manier waarop dat gebeurt, hangt af van wat de school aankan. Ook met de bredeschoolpartners wordt er bekeken hoe de speelplaatsen kunnen worden opengesteld.

De Brusselse energienormen voor nieuwbouw en vernieuwbouw zijn strenger dan de Vlaamse normen. De lat ligt hoog, maar de VGC respecteert die normen in al haar onderwijsprojecten in Brussel. Mede door die onderwijssubsidies draagt de VGC een steentje bij aan de klimaatuitdaging. Doordat de architecten dergelijke normen voor het onderwijs gewoon worden, beginnen zij die meer en meer zelf te hanteren in andere projecten, wat een goede zaak is.

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA) vraagt zich af hoe het komt dat de investeringscapaciteit gedaald is, terwijl de middelen die de VGC ontvangt, de voorbije decennia en jaren gestegen zijn. In het plan staat dat de lokale besturen gemiddeld 41 % van hun investeringen financieren via leningen. Met het oog op de goede beheersbaarheid van haar schuldgraad financiert de VGC het investeringsplan evenwel maar voor 11,5 % met leningen. Het commissielid vraagt zich af waarom het College zo weinig met leningen werkt. Is daar een goede reden voor? De rentevoeten staan al enkele jaren uitzonderlijk laag. Het lijkt

hem dus een geschikt moment om bijkomende investeringen te doen, naar het voorbeeld van andere overheden.

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt antwoordt dat de VGC geen eigen inkomsten heeft, maar afhankelijk is van dotaties. De VGC kan het zich dus niet veroorloven om veel leningen aan te gaan. Als er dotaties worden geschrapt, vallen die inkomsten weg. De VGC moet ervoor zorgen dat ze de leningen die ze aangaat, ook kan afbetalen. Dat is een kwestie van goed bestuur.

De heer Guy Vanhengel (Open Vld) voegt daaraan toe dat de Vlaamse Regering de leningscapaciteit van de VGC bepaalt en dat die heel beperkt is.

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA) vraagt of er nog speelruimte op die 11,5 % zit.

De heer Guy Vanhengel (Open Vld) merkt op dat de VGC het maximum leent dat ze kan lenen. Als ze meer wil lenen, wat een goede zaak zou kunnen zijn, moet de Vlaamse Regering daar een machtiging voor geven. Hij voegt er nog aan toe dat de normen voor de VGC inderdaad strenger zijn dan de normen die de Vlaamse Regering voor de lokale besturen toepast.

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA) betreurt dat de stijging van de totale middelen zich niet vertaalt in het investeringsplan. Hij vindt dat het plan niet de ambitie reflecteert die het College zelf in het Strategisch meerjarenplan heeft vooropgesteld.

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt repliceert dat de middelen zo goed mogelijk worden ingezet, maar dat het commissielid vrij is om alternatieven voor te stellen. Als hij middelen in de gewone begroting wil schrappen om in het investeringsplan te steken, wil ze graag horen waar hij denkt dat het College te veel uitgeeft. Het College probeert een goed evenwicht te zoeken tussen de gewone begroting met de werkingsmiddelen en het investeringsplan. Ze vindt dat het College binnen het investeringsplan de juiste keuzes heeft gemaakt. Het College staat open voor dialoog, maar moet rekening houden met de realiteit.

De heer Jan Busselen (PVDA) is er zich van bewust dat scholenbouw in Brussel niet makkelijk is. Er is weinig ruimte en er is de medewerking nodig van andere overheden, maar er is elk jaar opnieuw een tekort aan schoolplaatsen. Hij vindt dat collegelid Sven Gatz dat tekort te veel relativeert, ook al gaat het maar om een paar procenten. Mochten de scholen kantoorruimte zijn, dan zou er permanent een overcapaciteit van 1,2 miljoen m² zijn.

In 2010 ging het College dankzij de DBFM-methode op 4 jaar tijd 210 scholen bouwen voor 1 miljard euro. Elf jaar later is de kostprijs gestegen naar 1,5 miljard euro voor slechts 180 scholen. Kan het College garanderen dat die evolutie zich niet in Brussel zal voordoen, dat de planning geen vertraging zal oplopen en de DBFM-projecten geen extra geld zullen kosten? Wanneer de leasingcontracten na 25 jaar terug in eigendom van de overheid komen, zijn de gebouwen aan herstellingen en renovatie toe. Zal het College daar de nodige middelen voor hebben of zal het opnieuw contracten moeten sluiten met een winstpercentage voor de bedrijven die het in de arm neemt?

De inrichtende machten hebben volgens de heer Jan Busselen niet genoeg geld om zelf scholen te bouwen. Dit verbaast hem niet, gezien de politiek die de afgelopen 25 jaar werd gevoerd. Er zijn fiscale voordelen en nicheconstructies voor grote bedrijven, die door

verschillende partijen werden goedgekeurd, waardoor de middelen van de overheden daalden. Ondertussen viereen we wel de 30ste miljardair in België. We zien een verschuiving tussen kapitaal en inkomsten uit lonen en hebben als overheid geen geld meer. Daarom deed men blijkbaar beroep op de privésector. Zo komt men terecht in een afbetalingsplan met percentages. Dat is een politieke beslissing.

De voorzitter wijst de heer Jan Busselen er op dat collegelid Sven Gatz hierover een uitvoerige uiteenzetting heeft gehouden. Concreet wordt door de heer Jan Busselen aangekaart dat er een probleem is dat wordt opgelost met DBFM's, en dat er onvoldoende publieke middelen zijn om alle noden – die overigens door 2 Gemeenschappen moeten worden ingevuld – te lenigen. Collegelid Svan Gatz heeft net in detail uitgelegd hoe dat juist werkt. De voorzitter begrijpt niet waarom dit wordt genegeerd.

De heer Jan Busselen (PVDA) merkt op dat hij uitlegde waarom er geen middelen meer zijn, waardoor men beroep moet doen op de privésector. Zo wordt er nog winst gemaakt op onderwijs en is er een permanent gebrek.

Collegelid Sven Gatz wil geen zaken met elkaar vermengen. De vragen over verschillende miljarden gaan over de Scholen van Morgen in het Vlaams Parlement. Dat debat moet daar worden gevoerd. De VGC is altijd zeer transparant geweest over het zestal lopende DBFM-projecten. De getallen, marktconforme prijzen en kostprijs van scholen per m² staan op fiches. Die constructies werden in gang gezet omdat er snel nood was aan bijkomende plaatsen voor kinderen. Ongeacht de ideologische achtergrond is dit de beste constructie om snel een goede kwaliteit te bekomen aan een redelijke prijs. De 6 werven zijn bekend. Alle vragen daarover kunnen worden beantwoord. Het collegelid meent dat de VGC een voorbeeldige leerling is in DBFM-land.

3. Bespreking per beleidsdomein

De cijfers op de pagina's 18, 19 en 20 van het investeringsplan worden per onderwerp overlopen. Er zijn 5 blokken, die per kredietlijn kunnen worden besproken.

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA) ging ervan uit dat de bespreking per thema zou verlopen. De commissievoorzitter wijst erop dat het 1ste deel handelt over de administratiehuizen, het 2de over het transversale luik, het 3de over Cultuur, Jeugd en Sport, het 4de over Onderwijs en Vorming en het 5de over Welzijn, Gezondheid en Gezin. **De heer Mathias Vanden Borre (N-VA)** vindt dat ook de tekst die boven de tabellen staat relevant is. Een zekere thematiek wordt aangehouden.

Over de eerste 2 delen zijn hebben de commissieleden geen specifieke vragen.

CULTUUR, JEUGD EN SPORT

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA) vindt dat de algemene middelen voor dit domein zeer sterk dalen. In het vorige investeringsplan werd hiervoor 47 miljoen euro uitgetrokken. In dit plan is dit slechts 30,6 miljoen euro, een daling met 36 %. De noden inzake sportinfrastructuur zijn zeer hoog. Hoe wordt dat met elkaar gerijmd? Het collegelid verwees naar investeringen op de site Abattoir. Waar zijn die terug te vinden in dit plan? Dit werd aangekondigd als een groot nieuw project van het College in samenwerking met het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Daarvoor moeten toch de nodige middelen worden uitgetrokken?

In het algemeen vindt de heer Mathias Vanden Borre de omschrijving van de investeringen onvoldoende. In actie 6.1.4 leest hij: “*We investeren in sportinfrastructuur*”. Wat betreft omschrijving en toelichting is dit volgens hem het meest teleurstellende hoofdstuk in dit plan. Er wordt bijzonder weinig gezegd over de ambities en de concrete acties. Dit geldt eveneens voor opvolging van andere sportcomplexen, zoals COOVI of de renovatie van het VUB-zwembad. Welke investeringen zullen er in de komende jaren nog gebeuren voor het domein Sport? Hij vindt dit niet terug in het investeringsplan.

Wat betreft Jeugd ziet de spreker eveneens zeer korte omschrijvingen, zoals: “*We ontwikkelen een speelbeleid*” en “*We blijven investeren in jeugdinfrastructuur*”. Dat is de meest algemene omschrijving die kan worden gegeven. Nergens wordt concreet beschreven wat het collegelid zal doen inzake Jeugdbeleid. In totaal is er 1,5 miljoen euro in het hele investeringsplan voor voorzien. De spreker vindt 300.000 euro per jaar zwaar ontoereikend, gezien de noden van de jonge Ketjes in Brussel. Gemeenten doen vaak helemaal niets voor Brusselse jongeren. Werden er geen middelen uitgetrokken om de jeugdhuizen op te waarderen? Wordt er geen steentje bijgedragen voor de noden van de jeugd- en sportclubs? Het commissielid vindt dat het College hier zwaar tekortschiet.

Collegelid Pascal Smet antwoordt dat er al veel zoden aan de dijk werden gezet. Wat betreft de sportinfrastructuur werd al een tijd geleden de beslissing genomen om vanuit de VGC te investeren in schoolgebonden sportinfrastructuur. Die beslissing werd nog genomen door toenmalig collegelid Robert Delathouwer. De VGC is een aanvullend bestuur. Het collegelid vindt dat die link met scholen nog altijd correct is, want daardoor renderen de investeringen maximaal. Overdag wordt de infrastructuur door de scholen benut, 's avonds, in het weekend en tijdens de vakantie staat ze ter beschikking van de Brusselaars.

Daarnaast kan de VGC meewerken aan concrete vragen of opportuniteiten, zoals het zwembad van de VUB. Dat project heeft nog andere financierders. Een zwembad is een dure investering, wat verklaart waarom veel scholen en gemeenten zich er niet aan wagen. Het is volgens het collegelid niet aan de VGC om plotseling zwembaden te bouwen in Brussel. Daartoe heeft de VGC de middelen niet.

Inzake het openluchtzwembad wordt er samengewerkt met meerdere overheden. De VGC trekt het dossier en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest doet mee. Vlaanderen reageerde positief en zal hopelijk mee investeren. Vlaanderen kan waarschijnlijk worden overtuigd omdat de infrastructuur overdag door scholen zal worden gebruikt. Als de haalbaarheidsstudie aantoont dat er een overdekt en een openluchtzwembad kunnen komen, dan zullen beide zwembaden voor scholen beschikbaar zijn.

Het collegelid wenst niet dieper in te gaan op het COOVI-dossier. Dalen de middelen in het algemeen? De investeringssubsidies, waardoor derden worden ondersteund om iets te verwezenlijken, stegen van ongeveer 4 miljoen euro tot 5,9 miljoen euro. Het bedrag voor de eigen infrastructuur ligt inderdaad lager. Collegelid Pascal Smet verklaart dit doordat er een grote inhaalbeweging plaatsvond bij de gemeenschapscentra tijdens de vorige legislatuur. De middelen zijn echter beperkt, waardoor er keuzes moeten worden gemaakt. De oppositie hamert steeds op het maken van die keuzes. Het College heeft keuzes gemaakt. Zowel Onderwijs als Welzijn hadden meer investeringen nodig. Objectief gezien werd er de afgelopen jaren veel geïnvesteerd in de gemeenschapscentra. Die investeringen stoppen niet, zoals wordt aangetoond met projecten in De Markten, De Vaartkapoen, Elzenhof, Nekkersdal

en De Maalbeek. Er wordt bovendien een project voorbereid voor het gemeenschapscentrum in Sint-Joost-ten-Node.

Het collegelid merkt op dat er ook kritiek was op de investeringen in jeugthuizen en sportclubs. Hij meent dat wie een concrete vraag heeft best naar hem toekomt want concrete problemen worden altijd opgelost. Algemene verklaringen afleggen is immers gemakkelijk. In de afgelopen jaren is geïnvesteerd. Hij wil graag voorbeelden horen van wat misgaat.

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA) zegt dat de samenwerking met de gemeente bv. volledig ontbreekt.

Collegelid Pascal Smet wil duidelijk weten welk concreet jeugdhuis volgens de heer Mathias Vanden Borre investeringen vergt die niet met dit plan worden gehonoreerd. Dat is een vraag die hij net zo goed kan omdraaien, meent **de heer Mathias Vanden Borre (N-VA)**. Er is in Brussel immers nog voldoende ruimte voor projecten. Dit debat wordt volgens hem onder de lat gevoerd, als zouden er in Brussel geen noden meer bestaan.

Volgens **collegelid Pascal Smet** kan de VGC niet alle noden in Brussel oplossen, maar het is niet zo dat er niet voldoende wordt geïnvesteerd in jeugthuizen of jeugdinfrastructuur. Een concrete vraag uit een concreet dossier wordt altijd opgevolgd en gehonoreerd.

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA) vindt dat het collegelid ook initiatieven kan nemen om nieuwe verenigingen op te richten of om verenigingen vanuit Vlaanderen aan te trekken of er samenwerkingsverbanden mee op te zetten. Als er capaciteit voor sportkampen zou bijkomen, zou deze meteen worden ingevuld. Nieuwe jeugdclubs en sportclubs zouden morgen al gevuld zijn en zouden ervoor zorgen dat het Nederlandstalig aanbod in Brussel verder toeneemt. Maar dat gebeurt niet. De VGC investeerde jarenlang in scholen, een beleid dat niet wordt bekritiseerd, aldus het commissielid.

Collegelid Pascal Smet antwoordt dat hij met de koepelverenigingen recent nog heeft samengezeten en dat hun enige vraag hulp bij het opstellen van renovatiedossiers was. Het FIX-systeem voor scholen werd uitgebreid naar de jeugdverenigingen en is bedoeld voor kleinere renovatiewerken. Het is tevens de bedoeling van de kleine werken een leermoment te maken. De verenigingen hadden wel een terechte vraag over architecten en technische kennis. De nationale koepels hebben die kennis niet in huis. Er kan nu met de VGC een kadercontract worden gesloten zodat jeugdverenigingen een beroep kunnen doen op technische ondersteuning.

Als een scoutsvereniging of bv. de Chiro in Sint-Jans-Molenbeek, morgen een vraag heeft voor steun, wordt die vraag gehonoreerd. Voor jeugdhuis DAR in Brussel werd in geld voorzien. Als ze op zoek zijn naar een locatie zal de VGC helpen met de financiering. Verantwoordelijkheid voor jeugdverenigingen en sportverenigingen wordt wel degelijk genomen. De VGC kan moeilijk ambtenaren aanwerven om sportclubs op te richten. Dat is niet het model waar iedereen kan achterstaan.

Met dit plan kunnen de noden van de bestaande jeugdverenigingen worden gedekt. De VGC doet zelfs meer dan 1 miljoen euro in het zwembad in de Abattoir investeren. Er wordt verder in de gemeenschapscentra geïnvesteerd. Daarin is de voorbije jaren massaal veel geïnvesteerd. Dat is de logische coherentie van een integrale benadering.

De heer Guy Vanhengel (Open Vld) stelt dat sportzalen in de onderwijsinstellingen openstaan voor sportverenigingen uit de buurt na de schooluren. **Collegelid Pascal Smet** geeft aan dat scholen vroeger uitsluitend voor lesgeven werden gebruikt. Hoogstens werden de speelplaatsen in de zomer opengesteld, verre van een efficiënt gebruik van gemeenschapsinfrastructuur. De school is bij uitstek een gemeenschapsplek. Scholen worden nu ook anders bedacht en gebouwd.

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA) verklaart dat hij geen 20 jaar ervaring met Brussel heeft. Indien dat wel het geval was, kon hij allicht verenigingen opnoemen waar het in het verleden misliep en het beter had gekund. Hij zal zeker problemen aankaarten als ze zich voordoen en hoopt dat het College er dan mee aan de slag gaat. Voorts haalt hij het sportkadaster aan, een project dat al 10 jaar loopt. Het is een ware processie van Echternach waar al veel middelen zijn ingestoken en dat vandaag nog steeds niet functioneel werkt.

Collegelid Pascal Smet antwoordt dat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest hiervoor bevoegd is. **Het commissielid** antwoordt dat Brussels minister-president Rudi Vervoort op zijn beurt naar collegelid Pascal Smet of Brussels minister Bernard Clerfayt verwijst en er dus een steekspel van bevoegdheden wordt gespeeld.

ONDERWIJS EN VORMING

Verder vraagt **de heer Mathias Vanden Borre (N-VA)** aan collegelid Sven Gatz of het vorige investeringsplan van 1.000 plaatsen per jaar tijdens deze legislatuur ook wordt aangehouden. Er is immers een daling van de middelen van 153 miljoen euro naar 144 miljoen euro of een daling van 6,3 % vast te stellen.

Mevrouw Els Rochette (one.brussels-Vooruit) had een vraag over het deeltijds kunstonderwijs. Eerder bleek dat de VGC 5 miljoen euro en de Vlaamse Gemeenschap en de inrichtende machten 2 miljoen euro zouden investeren in 5 deeltijdse kunstacademies. De studie die collegelid Sven Gatz destijds als Vlaams minister van Brussel had besteld, kwam tot de conclusie dat er 20 miljoen euro nodig waren om de infrastructuur van de academies in orde te brengen. Nu wordt de helft aangepakt. De vraag is welke bijdrage de verschillende overheden hebben ingebracht en of de overige projecten later worden aangepakt of misschien minder dringend zijn.

Collegelid Sven Gatz herhaalt dat per jaar 1.000 plaatsen extra worden gecreëerd. In het verleden waren er jaren van 700 en jaren van 1.300 extra plaatsen. De geactualiseerde tabel met alle geplande projecten per gemeente en per inrichtende macht met de getallen van de capaciteitsuitbreiding zal aan de Raad worden bezorgd. Twijfel zou er zijn als de doelen in het verleden niet gehaald waren. Maar de tentoongespreide energie van de voorbije 10 jaar wordt voortgezet. Moesten er dan nog vragen rijzen, wordt daar zeker op geantwoord.

De analyse van mevrouw Els Rochette is volgens het collegelid terecht. Rome is niet op 1 dag gebouwd en DKO's worden ook niet in 1 jaar gerenoveerd. De studie die het collegelid eind vorig jaar bestelde, kwam er wel uit frustratie dat die dossiers niet bovenaan de stapel geraakten. Die studie zegt niet alles, maar geeft wel per academie een beeld van wat er relatief snel zou kunnen gebeuren. De 20 miljoen euro – bovenop de vele investeringen in de capaciteitsuitbreidingen – bezorgden het collegelid een licht depressief gevoel, maar uiteindelijk werden er middelen samengelegd van de VGC, de relancemiddelen van Vlaams minister Benjamin Dalle en de inrichtende machten.

De eerste 5 projecten werden gekozen op basis van rijpheid van de dossiers. De vraag naar uitbreiding van Sint-Agatha-Berchem was er lang. De onderhandelingen met de gemeente duurden ongeveer 1 jaar, maar het project is vertrokken. Ook de gemeente Sint-Pieters-Woluwe doet een mooie investering. In Schaarbeek gaat het om bescheidener investeringen. Het dossier van Chopin en het RHoK in Etterbeek is moeilijker omdat de plannen nog met de Scholengroep Brussel moeten worden afgesproken, maar de budgetten liggen vast. Ten slotte, is er nog de verdieping die mogelijk op het paviljoen in Jette zou worden bijgebouwd, maar de onderhandelingen lopen nog. Het collegelid wijst er de heer Mathias Vanden Borre op dat dit nu eenmaal moet gebeuren. Als de gemeente heel erkentelijk is voor de middelen die Vlaanderen wil investeren, maar tegelijk eenzelfde traject wil afleggen met de Franse Gemeenschapscommissie (Cocof) voor haar Franstalige academie, dan gaat de VGC op zoek naar een gedeeld tempo. Het zal nog even duren voor er zicht is op de gelijktijdige realisatie van de plannen.

Het overzicht van de concrete projecten, de verdeling van de middelen en de timing is terug te vinden in de tabel die zal worden nagezonden. Het collegelid is alvast blij met de substantiële vooruitgang in het DKO.

WELZIJN, GEZONDHEID EN GEZIN

Commissielid Cieltje Van Achter (N-VA) begrijpt het enthousiasme over de bijkomende 2 miljoen euro in vergelijking met het vorige investeringsplan, maar over de besteding ervan geraakt het College niet verder dan wat titels en een korte uitleg. Er zitten concrete projecten achter de investeringen in de gemeenschapscentra, scholen en het DKO, maar op het vlak van Welzijn, Gezondheid en Gezin blijft het echt vaag.

Nochtans heeft Vlaams minister Wouter Beke aangekondigd dat 10 % van de middelen voor kinderopvang naar Brussel zou gaan. Dat is het dubbele van de Brusselnorm, goed voor ongeveer 250 plaatsen. Na de oproep van Vlaanderen en de VGC moeten deze plaatsen ondertussen toch ingevuld zijn? Het commissielid snapt dat nieuwe gegevens niet steeds opnieuw opgenomen kunnen worden omdat het plan anders moet herzien worden en er ook moet kunnen worden ingespeeld op nieuwe noden. Ze had echter wel verwacht dat de uitkomst van de oproep op zijn minst was opgenomen of meegedeeld. Welke afspraken werden er gemaakt met Vlaams minister Wouter Beke? Hoeveel plaatsen worden er door de VGC geprefinancierd? Heeft de Vlaamse Gemeenschap al plaatsen overgenomen van de VGC? Zijn er ook infrastructuurnoden? Als er meer dossiers zijn dan beschikbare middelen, moeten er dus ook keuzes worden gemaakt. Waarom wordt daar niets over gezegd? Welke plannen zijn er voor de toekomst?

De collegevoorzitter wil investeren in de Huizen van het Kind. In de plenaire vergadering van 18 juni 2021 was er de discussie over de consultatiebureaus. Er zal volgens de toelichting gewerkt worden met ankerpunten in 8 lokale zones. Dit zijn echter geen zaken die onderhevig zijn aan verandering voor improvisatie. We moeten dus weten waar we naartoe gaan. Wat zal dit concreet inhouden? Moet er nog studiewerk gebeuren?

Het commissielid wil ook weten in hoeverre alles dat te maken heeft met Gezin en gezinsondersteuning gekoppeld wordt aan de gemeenschapscentra. Dat zijn immers belangrijke ankerpunten van de Vlaamse Gemeenschap in de stad. Als er te weinig jonge kinderen bereikt worden, is het belangrijk om diensten samen te zetten die naar elkaar kunnen doorverwijzen. Wat is de visie van de collegevoorzitter hierop?

Ten slotte, vraagt het commissielid zich af wat de plannen zijn met Jeugdhulp, mensen met een handicap of lokale dienstencentra. Er valt te lezen dat er iets zal gebeuren, maar het blijft onduidelijk hoe die 31 miljoen euro precies besteed zal worden. Ze vraagt daarom ook de tabellen voor die bevoegdheden, met een stand van zaken en de plannen voor de toekomst.

Commissielid Els Rochette (one.brussels-Vooruit) is verheugd over de stevige investeringen van 20 miljoen euro in gezinsinstellingen. Tegelijk is er onzekerheid vanuit Vlaanderen. Zullen de nieuwe crèches ingevuld kunnen worden nu Vlaanderen een pak minder wil investeren in werkingsmiddelen? Hoe zit het met de consultatiebureaus? Iedereen vertrouwt erop dat de collegevoorzitter de belangen van de Brusselse gezinnen verdedigt, maar hoe wil ze voorkomen dat er Nederlandstalige crèches of consultatiebureaus gebouwd worden die vervolgens leegstaan wegens een gebrek aan personeel?

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt grijpt de vraag van mevrouw Els Rochette aan om het verschil tussen de rapportering van de beleidsdomeinen toe te lichten. Er is een verschil tussen het werken met eigen gebouwen of het werken met investeringssubsidies. Wanneer er wordt samengewerkt met andere organisaties, gaat het deels ook over dossiers die worden voorgesteld. Uiteraard gebeurt dit in dialoog, maar er kan niet alleen over beslist worden. Daarnaast is het zo dat als de VGC een nieuwe school bouwt; ook automatisch de werkingsmiddelen volgen om de personeelsleden aan te stellen. Dat is een interessante manier van financiering die de collegevoorzitter ook graag bij de kinderopvang zou terugvinden, maar dat is niet het geval. Daar gebeurt het via oproepen en criteria die de VGC niet zelf in handen heeft. De VGC is vragende partij om dat te veranderen.

De beschikbare plaatsen werden wel zo goed mogelijk toegekend. De oproep is afgerond. In juli zal het College zich ook buigen over een dossier rond infrastructuur. De middelen worden dus effectief ingezet. Het is een andere manier van werken waardoor er geen overzichtelijk lijstje beschikbaar is, maar iedere euro die gepland is, werd ook gevraagd. Met het beschikbare budget zullen zelfs niet alle noden gelenigd kunnen worden. Veel IBO's en kinderdagverblijven hebben immers infrastructuurnoden.

Met het nieuwe investeringsplan worden ook de inspanningen voortgezet om de welzijnsvoorzieningen, zoals de lokale dienstencentra of voorzieningen voor mensen met een handicap of jeugdhulp, een kwaliteitsvolle en veilige infrastructuur te blijven bieden. Het investeringsplan ligt ook in lijn met de projecten die de voorbije jaren werden ondersteund. De toekenning zal gebeuren op basis van concrete aanvragen. Dit gaat ook over aanvullende financiering van het VIPA. Als voorbeelden verwijst de collegevoorzitter naar de verbouwing van 150.000 euro van het Centrum voor Ambulante Revalidatie Brussel (CAR) van Jette. Ook de vzw De Ark kreeg 90.000 euro voor de inrichting en afwerking van de activiteitenruimte van het MFC. Daarnaast werden er investeringssubsidies toegekend aan de lokale dienstencentra Forum, Het Anker en De Ronde voor de afwerking van hun infrastructuren. In 2021 werd al een investeringssubsidie toegekend voor de aankoop van een pand voor het lokaal dienstencentrum Vives in Anderlecht, in cofinanciering met het Vlaams Brusselfonds. Er staat ook nog een investeringssubsidie gepland voor de verbouwing en inrichting ervan.

Op het vlak van jongerenwelzijn zet de VGC een inrichtingssubsidie in voor TEJO BXL.

De collegevoorzitter vervolgt dat er een aantal nieuwe klemtonen gelegd worden om Welzijn dichterbij de Brusselaars te brengen, specifiek voor de meest kwetsbare Brusselaars. Er wordt ingezet op nabijheid en laagdrempeligheid en de combinatie van ontmoeting en hulp. Er is

aandacht voor de spreiding van het aanbod, met de 8 zones voor lokaal sociaal beleid als houvast. Er wordt samengewerkt met het Kenniscentrum WWZ, dat veel expertise heeft over de bouwdoSSIers in de welzijnssector. Die samenwerking wordt verankerd in de nieuwe convenant 2021-2022.

Een aantal armoedeverenigingen krijgen voorrang. Samen met het Vlaams Brusselfonds werden de infrastructuurnoden van de 7 verenigingen voor armoede verkend.

De basisvoorzieningen van de Huizen van het Kind worden verder uitgebouwd. Daarvoor wordt 1,6 miljoen euro uitgetrokken. Dat is een hoog bedrag voor preventieve gezinsondersteuning. Er komen ankerpunten en een basisbudget voor communicatie en het verhogen van de zichtbaarheid. De collegevoorzitter hoopt te kunnen eindigen met een 10-tal locaties voor de Huizen van het Kind. Er wordt ook geïnvesteerd in de consultatiebureaus en er wordt overlegd met Vlaams minister Wouter Beke over de noden van de consultatiebureaus.

In de nieuwe gemeenschapscentra die werden gebouwd zal er ingezet worden op gemeenschappelijke functies. Het is zeker de bedoeling om ook de gemeenschapscentra om te vormen tot multifunctionele ruimten.

De collegevoorzitter kan geen gedetailleerde lijst bezorgen van de geplande infrastructuurwerken, omdat de werkwijze waarvoor het College kiest afhankelijk is van werkingsmiddelen voor projecten en omdat er gewerkt wordt via het subsidiëren van organisaties.

De verslaggevers,
Els ROCHETTE
Mathias Vanden BORRE

De voorzitter,
Guy VANHENGEL